

İNSAN haklarını, adalet ve özgürlüğü esas alan demokratik içerikli devlet anlayışını kendi tekellerinde görenlerle, söz konusu niteliklere sahip bir devlete islam adına düşman olanlar bu anlayışlarını yumuşattıkları ve yekdiğerinin görüş ve düşüncelerine saygı gösterdikleri zaman, bu ülkede barış içinde bir arada yaşama hedefine ulaşılacaktır. Bu hedefe ulaşmada islam kesinlikle engel değildir. İyi anlaşılın ve anlatılan İslam, birlikte ve dostça yaşamının teminatıdır.

Zaman zaman şiddet eğilimli bazı akımların islam adına faaliyet göstermeleri, İslamın barışçı mahiyetinden şüphe edilmesine sebep teşkil etmez. Benzeri eğilimlere sahip akımlara her toplumda ve dinde rastlanır. Şiddet eğilimli akımların kaynağı islam değil, bu tür eğilimlerin doğduğu ve geliştiğı toplumların sosyal, ekonomik ve siyasi şartlarıdır.

İslamda Kur'an ve hadise dayanan bir devlet şekli, yapısı ve çatısı yoktur. Hz.Peygamber'in ve özellikle de dört halifenin devlet başkanı olmaları, bir devleti temsil etmeleri, bir sıfatla ihtilafları çözmeleri, hukuki meseleleri devlet gücüyle uygulamaları, zekat adıyla vergi toplayıp bunları kamu gücüyle uygulamaları zekat adıyla vergi toplayıp bunları kamu hizmetlerine harcamaları, komşu devletlere elçiler göndermeleri, ordular hazırlayıp savaşa göndermeleri, karşı tarafla barış ya da teslim olma şartlarını görüşüp karara bağlamaları ve akitnameler imzalamaları tamamıyla sosyal şartların, tarihten gelen adetlerin, mevcut imkan ve şartların çerçevesinde şekillenmiştir. Bunlardan hiçbiri dinin değişmez bir hükmü değildir.

İslamda sosyal düzen, kanun, hak, hukuk, adalet, nasafet (eşitlik) itaat ve disiplin, can ve mal güvenliğı, barış şura ve istişare çok önemlidir. Bunların zıtları olan sosyal kargaşa keşmekeş, kanunsuzluk, haksızlık, adaletsizlik, eşitsizlik, zulüm, tecavüz, düşmanlık, istibdat, yağma ve sömürü kötü ve yerilmiş şeylerdir.

Akıl ve vicdan sahibi olan herkes birinci hususları kabul edip savunur, ikincileri kötüleyip reddeder. Bu bakımından Müslüman halkların yöneticilerinden adalet ve hakkaniyet istemeleri, hatta onları buna zorlamaları, zulüm ve haksızlık gördükleri zaman usulüne uygun biçimde buna karşı çıkmaları, hatta imkan nispetinde engellemeleri en tabii haklarıdır.

Devlet üzerine yazı yazan bütün islam düşünür ve bilginleri varoluş hikmetini ve sebebini, “ hirasat-i din ve siyaset-i dünya” yani dini hayatın korunması, dünya işlerinin yönetilmesi şeklinde görmüşlerdir. Bugün de çağdaş bir devletin görevleri bundan ibarettir.

Kısacası kur'an ve hadislerin şekillendirdiği ya da öngördüğü bir islam devleti yoktur ama tarih boyunca Müslümanların hep devletleri olagelmıştır. Bu devletin şekli ister hilafet, ister saltanat, ister cumhuriyet olsun, Müslümanların ihtiyaçlarına, taleplerine ve beklentilerine cevap verdiği oranda makbul, muteber ve meşrudur. Bir Devlet gerek Müslümanların, gerekse Müslümanlar arasında yaşayan gayr-i Müslimlerin temel haklarını güvence altına alıyor ve bunların istidat ve kabiliyetlerini en son noktasına kadar tamamıyla hür ve serbest bir şekilde gerçekleştirmelerine, kişiliklerini oluşturmalarına, inanç ve fikirlerini korkmadan, çekinmeden, hiçbir etki ve baskı altında kalmadan ifade etmelerine imkan veriyorsa bu devlet şeklinin İslam aykırı olduğunu iddia etmek mümkün değildir.

Halkı Müslüman olan bir devlet bu hedefe ulaşmak için belli bir ölçüde kendi devlet geleneğine bağlı, ama çağdaş devlet anlayışına da açık olmalıdır. Ne tamamıyla gelenekçi, ne de çağdaşlık adına geleneğinden kopmuş ve uzaklaşmış bir devlet şekli Müslümanların bu alandaki özlem ve beklentilerine cevap veremez. Kalın sağlıcakla!